

flere Udtalelser paa denne i sig selv saa klare Sag, denne Sag, som endog bortset fra alle juridiske Fortolkningstekniker i sig selv burde være hævet op over enhver Meningsforffjel, nemlig Hensynet til, hvad Regjeringen skylder ethvert af Thingenes Værdighed. Jeg skal ikke spilde flere Ord paa denne Sag, men anbefale, at vi stemme for Indstillingen som en Protest imod den Brutalitet, hvormed man for Tiden uden Grunde og uden at kunne give Grunde aabenbart kræfter en klar Grundlovsparagraf, der hjemler Rigsdagen en Ret, der burde respekteres.

Skrøter: Jeg vilde gjerne stille et Spørgsmaal til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts Ade Valgfreds (H. C. Holch), og det er det, at hvis Grundlovens Sivere havde havt til Hensigt med Ordet „fængsles“ kun at betegne Varetægtsfængsel, hvorfor de da have brugt det uklare Udtryk, thi i saa Fald vilde det nemlig være et meget uklart Udtryk, de kunde jo simpelt hen have byttet det om med de to Ord: underkastes Varetægtsfængsel, for at udtrykke sig paa en klar og tydelig Maade. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vilde sige mig, af hvad Grund Grundlovens Sivere netop skulde have valgt det uklare og tvetydige Udtryk fremfor det klare, man kan nemlig ikke antage, at Grundlovens Sivere have havt til Hensigt at affatte Grundloven saa uklart og tvetydig som muligt, saa at den kunde gjøres til Gjenstand for de mest halvsbrækkende Juristerier. Jeg maa gaa ud fra, at man har havt til Hensigt at affatte Grundloven saa klar og tydelig som muligt, og saaledes synes jeg ogsaa, denne Paragraf er affattet, det vil sige, naar den forstaas saaledes, som den staar i Grundloven, og som Thingets Flertal fortolker den. Det ærede Medlems Foredrag gik i det Hele ud paa at godtgjøre, at den Forstaelse, som Flertallet gjør gjældende, kunde ikke gaa an. Men vi kunne dog virkelig ikke rette os efter, hvad det ærede Medlem mener bør være Lov, vi maa gaa efter, hvad der er Lov.

H. C. Holch: Til det sidste ærede Medlem vil jeg sige, at jeg antager, at man har brugt Ordet „fængsles“ og ikke „Varetægtsfængsel“, fordi man har anset det for ganske selvfølgelig, at der ikke kunde være Spørgsmaal om at fordre Rigsdagens Samtykke til Straffefængsel efter Dom. For Resten skal jeg endnu gjøre opmærksom paa, at der staar: „fængsles eller tiltales“, at „fængsles“ altsaa staar foran „tiltales“, og Varetægtsarrest er Noget, som altid eller i Reglen gaar forud for Tiltale. Ogsaa dette

gjør det sandsynligt, at der alene er ment Varetægtsfængsel. Ogsaa til det ærede Medlem, som havde Ordet før (N. S. Larsen) skal jeg gjøre et Par Bemærkninger. Jeg tror virkelig at have fuldstændig Ret i, at Begrebet „kriminel Førfølgning“ efter den almindelige Opfattelse kun omfatter Førfølgning for Dom. Det er imidlertid ikke et af mine Hovedargumenter, men jeg tror, at det nok vil vise sig, at det ærede Medlem, hvis han vil undersøge den juridiske Sprogbrug i saa Henseende, vil komme til samme Resultat. Naar det ærede Medlem ikke har forstaaet min Argumentation, i Henhold til hvilken der skulde gjøres en indskrænkende Fortolkning, som han kaldte det, af Ordet „fængsles“, kan det selvfølgelig ikke falde mig ind at gjentage det hele Foredrag, jeg holdt, eller nogen større Part heraf, men jeg skal blot urgere, at mit Hovedargument var, at Sætningen „med mindre han er greben paa ferst Gjerning“ nødvendiggjorde en saadan indskrænkende Fortolkning som den, han omtalte, af Ordet „fængsles“; thi kun ved en saadan indskrænkende Fortolkning kunde den tilsvarede Sætning have nogen Mening. Naar det ærede Medlem gjorde gjældende, at der maatte eller kunde forudsættes at være lige saa stor Partilidenskab hos Domstolene som hos Repræsentationen eller en Del af den, maa jeg nedlægge en meget bestemt Indsigelse imod, at denne Sætning skulde have nogen almindelig Gyldighed. Jeg tør ikke modsig ham i, at det navnlig i andre Lande kan have vrist sig, at der er Domstole, der have ladet sig paavirke af Partilidenskab, men for saa vidt det skulde være et hyderligere Argument, som skulde faae Betydning i Retning af Ringegættelse for vore egne Domstole, anser jeg det for en meget beklagelig Udtalelse, som det ærede Medlem, hvis han nogenlunde havde samme Opfattelse som jeg af Bigtigheden af at bevare Domstolenes Anseelse, ikke vilde være fremkommen med. Overfor det ærede Medlems spøgende Bemærkning om Examen vil jeg svare, at det er meget muligt, at jeg vilde falde igjennem med mit Foredrag og mit Bevis her, hvis det ærede Medlem var Professor; men jeg tror, at det ærede Medlem i alt Fald saa vilde blive anset for en meget partist Professor, og de Folk ere ikke meget afholdte ved Examenbordet.

Ordføreren (H. Holm): Jeg skal ikke forlænge Debatten, men jeg vil gjerne, inden Forhandlingerne afsluttes, tillade mig et Par Bemærkninger. Overfor det ærede Medlems Udtalelser om Professor Uchehøugs store juridiske Autoritet maa jeg